

Mina vella de La Conreria

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	La Conreria
Emplaçament	Entre el camí que va al turó de l'Home Mort i el camí de la font dels Castanyers
Alçada:	315

Coordenades:

Latitud:	41.491228939783
Longitud:	2.2495671840148
UTM Est (X):	437358
UTM Nord (Y):	4593562

Classificació

Número de fitxa	08209 - 185
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Dos trams d'accés de la mina foren ensorrats. El primer a tocar del camí dels Castanyers i l'altre una mica més amunt.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08208A0100001900000OL
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dv., 19/04/2024 - 09:01

Descripció

L'accés a la mina del Seminari Menor de La Conreria o mina Vella, es fa per varis indrets, tenint en compte que n'hi ha dos que foren ensorrats. Un dels accessos es fa per un registre que hi ha al claustre de l'antic Seminari Menor, tancat mitjançant una tapadora. Els dos altres estaven situats en el marge, en el bosquet que hi ha entre el camí que mena al turó de l'Home Mort i el camí de la font dels Castanyers. Aquestes dues boques d'entrada foren enderrocades. De la primera se'n poden veure unes restes en el marge, just a l'altre costat de la vorera, on hi ha la font de les Monges. Allí hi ha un muret de pedra picada de granit engabiada. En el marge, s'hi poden observar les restes d'un amuntegament de maons que formen part de l'entrada de la mina de la font de les Monges. Si ens enfilem pel marge, més o menys perpendicularment, uns 36 m més amunt localitzem un mur de pedra. per on s'hi podia accedir.

Fa uns anys els espeleòlegs detectaren contaminació d'aigües fecals i en alertar del problema, les autoritats pertinents adoptaren la solució d'enfonsar la mina en aquest indret. Uns metres més cap a sud-oest es localitza una estructura de planta quadrangular excavada en part en el sòl aprofitant un marge. Està construïda amb pedra i maó i mesura uns 2,5 m de façana per 2 m d'alçada, vista des de l'exterior a mena de cisterna d'1,5 m d'amplada aproximada. L'interior té uns 4 m d'alçada aproximadament.

La segona obertura mesurava 0,40 x 0,60 m. Després de superar un ressalt d'1,1 m es localitza una cruïlla amb tres galeries, del tipus mina bancada amb una canaleta al mig del terra. La galeria orientada SO, tenia 37 m de recorregut que anava a parar a la mena de cisterna esmentada anteriorment. Les seves mides a l'interior són de 13 m de llarg per 4 m d'alçada, amb una amplada d'1,5 m on hi ha el floreig d'aigua que en el moment de la visita semblava seca, amb restes d'humitat en el sòl. Podria tractar-se d'una déu intermitent d'aigua depenent de les pluges, com assenyala el Grup d'Espeleologia de Badalona que ha topografiat la totalitat del conjunt. La portella d'entrada des del bosquet ja no es conserva. S'hi accedia per un camí carreter actualment totalment emboscats.

En retornar a l'entrada principal, es localitza la galeria oest, no massa profunda en relació a la superfície, ja que hi proliferen les arrels i que tampoc porta aigua. Després d'un recorregut de 181 m acaba en un nou floreig, sec on es poden observar les marques d'escoda practicades a la roca granítica.

Finalment, tornant a l'entrada principal, es ressegueix la galeria de en direcció est, situada a l'esquerra de l'entrada que condueix directament al claustre de l'alberg de La Conreria. La mina en aquest tram mesura tot just 1 m d'alçada per 40 cm d'amplada. En arribar a uns 43 m de recorregut és localitza una llosa de granit en el sostre i més endavant en un pou de buidatge quadrangular d'uns dos metres de fondària per 0,70 x 0,40 m de costat. Als 68 m des de l'inici del recorregut hi ha un segon pou de buidatge de 2,30 m de fondària per 0,60 m de costat. El recorregut encara té dos pous més de buidatge cada vegada més profunds, de 3,40 i de 3 m respectivament i més amples. A partir del darrer pou, la galeria fa una corba cap a la dreta per arribar al pati d'entrada del seminari amb un nou pou i una arqueta.

A partir d'aquest punt, la mina està malmesa i interceptada per construccions més modernes, de tubs de fibrociment que aboquen o abocaven brutícia a la mina i un mur que talla un tros de conducte. En aquest sector hi ha noves galeries, algunes tapiades ja que comuniquen amb una cisterna reforçada per blocs de pedra granítica per suportar la pressió de l'aigua. La resta són trams d'aigua bruta i fangs fins a sortir per una d'elles a un racó del claustre del seminari.

Observacions:

També es coneix com Mina del Seminari menor de La Conreria. Enric Porcel i Francesc Alfandra, del Grup d'Espeleologia de Badalona, donen a conèixer la topografia de la mina amb les galeries (2004).

Història

El Grup d'Espeleologia de Badalona va fer l'aixecament topogràfic de tot el conjunt. El 27 d'abril de 2002 Santiago Esteban, Enric Porcel, Jordi Vidal, Jordi Tarragó, Joan Sebastià i Francesc Alfambra, van inspeccionar el vessant dret, des de la boca principal. La segona sortida es va efectuar el 18 de maig del mateix any amb la participació de Francesc Alfambra, Enric Porcel, Jordi Vidal i Joan Sebastià i amb Sergi Gasull de la Fundació Pere Tarrés a qui s'informà dels abocaments d'aigües fecals provinents del seminari.

La mina tenia dues branques ben diferenciades amb l'objectiu de recollir l'aigua de dues déus: una ubicada sota el camí del turó de l'Home Mort i l'altra en un petit torrent del qual no en tenim cap topònim. Des d'aquí l'aigua es conduïa fins a unes cisternes ubicades on hi ha l'alberg de jovent.

L'edifici fou propietat de La Cartoixa fins que l'any 1835, amb la desamortització, va passar a l'Estat i l'any 1844 fou venut a mans privades. Després s'hi establí un hotel propietat de la família Dalmases. L'edifici fou recuperat pels cartoixans el 14 de gener de 1931. El 16 de març fou arrendat com a seminari menor del Bisbat de Barcelona fins al seu tancament l'any 1998. Aquell mateix any la Fundació Pere Tarrés ho llogava com alberg de joventut.

En un text inèdit donat a conèixer per Enric Porcel i Caro, del cartoixà dom Miquel Dalmau, diu de la mina: *"Mina del Seminario. Como los terrenos eran, antes de Dalmases, desde la fuente de las monjas, abrieron una galeria hasta la mina para llevar el agua a la fuente. Ahora, desde el hotel llevan el agua a la fuente: la mina daría muy poca"*. El text s'acompanya d'un petit croquis.

Bibliografia

PÉREZ GÓMEZ, Xavier (1997). "Breu història de La Conreria", dins *Notes*, núm. 11, pp. 59-69.

PORCEL i CARO, Enric (2004). "Mina del Seminari menor de La Conreria", dins *Les mines d'aigua de la serralada de Marina*. Badalona: Grup d'espeleologia de Badalona, pp. 219-225.

